

בולעטין # 231- כסלו תשמ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (קט)

(קט) בן סורר ומורה פֶּרֶק שְׁמִינִי:

דף סט (דורות הראשונים היו מולידיים בני שְׁמֹנֶה שָׁנִים). מְנָא לָן [דְּאוּלִיד]? אֵילִימָא מְדַכְתִּיב, (ש"ב יא) "הֲלֵא זֹאת בֵּת שְׁבַע בֵּת אֱלִיעֶם אֲשֶׁת אוּרְיָה הַחַתִּי", וּכְתִיב, (שם כג) "אֱלִיעֶם בֶּן אַחִית פֶּל הַגִּלְגַּי", וּכְתִיב, (שם יב) "וַיִּשְׁלַח בְּיַד נֹתָן הַנְּבִיא וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ יְדִידְיָה, בְּעִבּוֹר (כי) ה'" (אהבו), וּכְתִיב, (שם יג) "וַיְהִי לְשָׁנָתִים יָמִים, וַיְהִי גִזְזִים לְאַבְשָׁלוֹם", וּכְתִיב, (שם) "וְאַבְשָׁלוֹם בָּרַח וַיֵּלֶךְ גִּשׁוּר, וַיְהִי שָׁם שָׁלֹשׁ שָׁנִים", וּכְתִיב, (שם יד) "וַיֵּשֶׁב אַבְשָׁלוֹם בִּירוּשָׁלַיִם שְׁנָתִים יָמִים, וּפְנֵי הַמֶּלֶךְ לֹא רָאָה", וּכְתִיב, (שם טו) "וַיְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה, וַיֹּאמֶר אַבְשָׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ, אֲלֹכָה נָא וְאַשְׁלֵם אֶת נְדָרֵי אֲשֶׁר נְדַרְתִּי לָהּ בְּחֶבְרוֹן", וּכְתִיב, (שם יז) "וְאַחִית פֶּל רָאָה כִּי לֹא נִעְשְׂתָה עֲצָתוֹ, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת הַחֲמוֹר, [וַיִּקֶּם] וַיֵּלֶךְ אֶל בֵּיתוֹ, אֶל עִירוֹ, וַיִּצֹוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיַּחֲנֹק", וּכְתִיב, (תהלים נה) "אֲנִשִּׁי דָמִים וּמְרָמָה לֹא יַחֲצוּ יְמֵיהֶם". וְתַנְיָא, כָּל שְׁנוֹתָיו שָׁל

דואג - אינם אלא של שים וארבע, ושל אחית פל - אינם אלא של שים
ושל ש. כמה הויא להו? תלתין ותלת, דל שבע, דהוה של מ'ה - פש להו
עשרים ושית. דל תרתי שני - לתלתא עבורי, אישתכח דכל חד וחד
בתמי אוליד. ממאי? דלמא תרויהו בתשע אוליד, ובת - שבע - אוליד
בשית, משום דאתתא - בריא היא. תדע - דהא הויא לה ולד מעיקרא.
אלא מהכא, (בראשית יא) "ואלה תולדות תרח, תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן", ואברהם גדול מנחור - שנה, ונחור גדול מהרן -
שנה, נמצא אברהם גדול שתי שנים מהרן. וכתוב, (שם) "ויקח אברם
ונחור להם נשים" וגו'. ואמר רבי יצחק, יספה - זו שרה, ולמה נקרא שמה
"יספה"? שסוכה ברוח הקדוש, והינו דכתיב, (שם כא) "כל אשר תאמר
אליך שרה שמע בקלה". דבר אחר, "יספה" - שהכל סכין ביפיה.
וכתיב, (שם יז) "ויפל אברהם על פניו ויצחק, ויאמר בלבבו" וגו'. כמה
קשיש אברהם משרה? עשר שנים, וקשיש מאבוב - תרתין שנים. אשתכח,
כי אולדה הרן לשרה - בתמי אולדה. ממאי? דילמא אברהם, זוטא
דאחיה הוה, ודרך חכמתן קא חשיב להו? תדע, דקא חשיב להו קרא
דרך חכמתן, דכתיב, (שם ה) "ויהי נח בן חמש מאות שנה, ויולד נח
את שם את חם ואת יפת". "שם" גדול מחם - שנה, ו"חם" גדול מיפת -
שנה, נמצא שם, גדול מיפת - שתי שנים, וכתוב, (שם ז) "ונח בן שש
מאות שנה והמבול היה מים על הארץ". וכתוב, (שם יא) "אלה תולדות
שם, שם בן מאת שנה, ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול" - בן
מאה שנה? בר מאה ותרתין שנים הוה? אלא - דרך חכמתן קא חשיב
להו, הכי נמי - דרך חכמתן קא חשיב להו. אמר רב כהנא, אמריתיה
לשמעתא קמיה דרב זביד מנהרדעא, אמר, אתון, מהכא מתניתו לה,
אנן, מהכא מתנינן לה, (שם י) "ולשם ילד גם הוא, אבי כל בני עבר אחי
יפת הגדול", [יפת] - הגדול שבאחיו [הוה]. אלא מנא לן? מהכא, (שמות
לח) "ובצלאל בן אוירי בן חור למטה יהודה". וכתוב, (ד"ה א ב) "ותמת
עזובה, (אשת פלב) ויקח לו כלב את אפרת, ותלד לו את חור". וכי עבד
בצלאל משכן, בר כמה הוה? בר תליסר (שני), דכתיב, (שמות לו) "איש
איש ממלאכתו אשר המה עשים",

וְתָנִיא, שְׁנָה ראשונה - עָשָׂה מִשֶּׁה מְשָׁכָן, שְׁנִיָּה - הַקִּים מְשָׁכָן וְשָׁלַח מְרַגְלִים, וְכָתִיב, (יהושע יד) "בֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה אָנֹכִי בְּשָׁלַח מִשֶּׁה עֶבֶד ה' וְגו'. וְעַתָּה הִנֵּה אָנֹכִי הַיּוֹם בֶּן חֲמִשׁ וּשְׁמֹנִים שָׁנָה". כִּמָּה הוּיָא לְהוּ? אַרְבָּעִים, דַּל אַרְבֵּיסָר - דְּהוּ בְצַלְאֵל, פָּשׁוּ לְהוּ עֶשְׂרִין וְשִׁית, דַּל תַּרְתֵּי שְׁנֵי - דְּתַלְתָּא עֲבוּרֵי, אִישְׁתַּכַּח דְּכָל חַד וְחַד, בְּתַמְנֵי אֹלִיד:

שם [פִּיֶסְקָא]. בֶּן וְלֵא בַת. תַּנְיָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּדִין הוּא, שְׁתָּהָא בַת רְאוּיָה לְהִיּוֹת כְּבִן סוּרָר וּמוֹרָה, [דף ע] שְׁהַכֹּל מְצוּיִין אַצְלָה בְּעֵבְרָה, אֶלָּא גְזַרְתָּ הַכְּתוּב הוּא, "בֶּן" - וְלֵא בַת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)